

særlige Forpligtelser til at gjøre Noget for at faae det derværende fuldstændig mørke Farvand oplyst, hvilket jo vil have stor Betydning for Indseilingen til Thorshavn og saaledes ogsaa for Seiladsen til Island, da Skibene meget jevnlig maa gjøre Ophold paa Færøerne. Vi for vort Bedkommende have ikke havt nogen særlig Grund, som skulde bevirke, at vi iaar skulde have nogen Betsæftighed derved.

Under § 26 har det ærede Flertal foreslaaet en Nedsættelse for Marineministeriets Bedkommende af de foreslaaede 1,748,000 Kr. til 593,000 Kr. Marineministeriet er altsaa sluppet lidt naadigere en Krigsministeriet, men hele Bevillingen paa § 26 til militære Foranstaltninger er nu gaaet ned til 826,000 Kr. Efter at den for nogle Aar siden var 2 Mill., gif den ned til 1,800,000 Kr. og derpaa ifjor ned til 1,500,000 Kr., der er altsaa stadig en Bevægelse ned og ned ad Vasse. Den ærede Ordfører nævnte ingen anden Grund dertil, end at det blot var for at spare. Dette blot at spare synes mig dog ikke er en tilstrækkelig Grund til at gaa til disse Nedsættelser. Blandt de Foranstaltninger, som det ærede Flertal ikke vil bevillige, er der flere, om hvilke man maa sige, at de ere meget ønskelige, men om hvilke man paa den anden Side heller ikke kan negte, at det er forsvareligt at gaa til en Udsættelse. Jeg figter derved til saadanne Forslag som dem, der omhandles i de Vædringsforslag, der vedrøre Skuret til Opbevaringen af Projektiler eller Foranstaltninger til Omordningen af de gamle vist lidet heldige Tjenesteforhold ved Kvinti Bastion, hvor Søren og Flaaden og de forskjellige Afdelinger af Torpedovæsenet og Bygningstjenesten i Søforterne, Altsammen nu bevæger sig pøle-møle mellem hinanden; ligeledes regner jeg hertil Opsørelsen af Magasiner for brandfarlige Sager, skjøndt man ikke kan negte, at saaledes som Forholdene ere der, er det muligt, at man virkelig løber en Risiko baade for Materiel og Personale. Men der er andre Bevillinger, der foreslaas negtede, og som efter min Opfattelse maa siges at være virkelig paatrængende. Jeg figter, for at tage et Exempel, saaledes til den høitæredede Ministers Forslag om Opsørelse af et Skur til Serntorpedobaaden. En Bevilling hertil var givet ifjor ved 2den Behandling, men da man endnu ifjor havde Plads andetsteds til Serntorpedobaaden, blev den ved 3die Behandling ombyttet med en anden Bevilling. Saar er derimod Forholdet det, at nu har man ikke længere Plads, og naar man ikke faar Skuret til at anbringe Baaden under, risikerer man, at Baaden maa staa

paa den for Vedligeholdelsen overordentlig uhenigtsmæssige Maade, nemlig uden et saadant Skur. Jeg vil være tilbøielig til hertil ogsaa at henregne den høitæredede Ministers Forslag om en Skibsexpedition til Grønlands Østkyst; om den maa man næsten kunne sige, at den er paatrængende. Idetmindste vil jeg udtale, at efter min Opfattelse synes det foruden de almindelige Grunde, der tale derved, ogsaa at være særlige Grunde, som tale for netop at give denne Bevilling. De almindelige Grunde ville jo være iøinefaldende for Enhver. Det er vor Forpligtelse, særlig ligeoverfor et Land, hvor vi have Høihedsret, ikke at staa tilbage med Hensyn til de videnskabelige Undersøgelser. Dette Hensyn er jo ogsaa tidligere anerkjendt tilbøielig her i Thinget, idet man dengang var enig om, at det var et Forslag, som fortjente at nyde Fremme, men ikke behandlede det, fordi det kom for silde; men iaar er der efter min Opfattelse en særlig Grund til at gaa ind derpaa, og den er, at der endnu iaar er en anden Expedition ude, nemlig den, som blev bevilget ifjor, Konebaadsexpeditionen, og der vil jaavel af den sidste Noget af den anden kunne skaffes en langt større Nytte, naar de paa den Maade kunde komme til at arbejde sammen. — De Bevillinger, hvis Regtelse jeg mest beklager, er selvfølgelig dem, der angaa det egentlige Sømateriel. Jeg har den samme Opfattelse med Hensyn til disse Bevillinger, som jeg udtalte for Krigsministeriets Bedkommende paa § 26, nemlig at man har en Forpligtelse til at sørge for, at de bestaaende Forsvarsmidler vedligeholdes, og at deres hele Udrustning og Betydning til enhver Tid er tidssvarende, og man har en yderligere Pligt til at gjøre dette, naar man Intet gjør for at erstatte de ældre Forsvarsmidler med nyere og bedre. Jo længere Forsvarssagens Behandling trækker ud, desto større bliver efter min Opfattelse netop Forpligtelsen til at lade de bestaaende Forsvarsmidler være saa gode som muligt. Nu foreslaas negtet en Opsørelse af Bevillingen til det egentlige Sømateriel, det vil sige, man vil ikke tillade, at det Pantserfisk, som er under Bygning, maa blive bygget saa meget hurtigere; og man negter Bevillingen til to hurtige Torpedobaade til det paagældende Pantserfisk. Disse Baade kunne naturligvis benyttes ikke alene der, men paa hvilket som helst andet Sted, og Bevillingen til Torpedobaade har den store Fordel, at man der forholdsvis hurtigt faar Materiel tilveiebragt, idet Bygningen her ikke tager saa lang Tid. Man negter ligeledes Taarnkanonerne til Pantserfisket „Gorm“, nægtet det er oplyst, at de Kanoner, som nu ere, ikke paa nogen mulig Maade kunne siges at